

[Udenrigsministeren]

ske principper til konkrete og holdbare resultater. For at sikre en grundig debat om disse vanskelige spørgsmål vil det være mest hensigtsmæssigt, at de videre drøftelser om det konkrete landevalg snarest muligt påbegyndes i Folketingets udenrigsudvalg.

Et andet vigtigt element, som regeringen lægger vægt på ved et bistandssamarbejde baseret på programsamarbejdslande, er, at det vil gøre det muligt at sikre en bedre udnyttelse af de ressourcer, vi har til rådighed i det danske samfund. For kvaliteten og effektiviteten af dansk bistand vil det være afgørende at styrke samarbejdet mellem den statslige bistand, de private hjælpeorganisationer, erhvervslivet og forskningsmiljøet.

På en række områder, hvor vi har særlige forudsætninger, bør vi søge at udnytte mulighederne for et tættere samarbejde mellem de enkelte bistandsaktører til gavn for u-landene. Miljøområdet er et godt eksempel, hvor vi allerede har set resultater af et sådant samspil.

I miljøhandlingsplanen har Danida som noget nyt lagt en stor del af analysearbejdet ud til forskningsinstitutioner og private virksomheder, der i fællesskab har været med til at lægge grunden til en systematisk og fuldstændig integration af miljøaspekterne i bistandssamarbejdet.

På det konkrete projektplan er en række miljøaktiviteter blevet iværksat, som strækker sig fra udvikling af brændseffektive komfurer i Somalia og Mauretania over ørkenbekæmpelsesprojekter i Sahel-bæltet til opgaver som formulering af en national miljøstrategi i Tanzania.

Siden Folketinget i maj 1987 drøftede Brundtlandrapporten og grundlaget for en miljøhandlingsplan på bistandsområdet, er arbejdet med denne plan skredet godt frem og nærmer sig sin afslutning. I januar fremsendte jeg første del af miljøhandlingsplanen til Folketinget. Udarbejdelsen af de enkelte sektorstrategier er netop afsluttet, og vi står nu over for den meget vigtige fase, som omfatter den konkrete integration af miljøhensynene i de enkelte landeprogrammer.

Regeringen finder, at koncentrationen af den bilaterale bistand til en snævrere kreds af programsamarbejdslande ikke bør afskære muligheden for visse former for bistand også til andre lande. Det gælder således frivilligbistanden,

stipendiebistanden og multibi-bistanden gennem de internationale organisationer. Hertil kommer den regionale bistand gennem SADCC-samarbejdet i Det Sydlige Afrika, i Sudan-Sahel-området, og som noget nyt også i Centralamerika. Den overvejende del af den regionale bistand bør gennemføres i samarbejde med de internationale og regionale organisationer, hvorved Danidas administrative og projektudførende funktioner begrænses tilsvarende.

Endelig bør bistanden ydet gennem de private danske hjælpeorganisationer kunne udfolde sig uafhængigt af landekoncentrationen. Regeringen lægger stor vægt på en udbygning af samarbejdet med de private organisationer og har stillet øgede midler til rådighed for dette arbejde.

De private organisationer har gennem deres græsrodsamarbejde i udstrakt grad formået at nå ud til målgrupperne i lokalsamfundet. Baggrunden for de gode resultater er organisationernes særlige forudsætninger og lokale kontakter.

Handlingsplanen peger på, at det øgede samarbejde med de private organisationer om projektgennemførelser ikke bør svække de administrative fordele, som Danida opnår ved landekoncentrationen. Handlingsplanen lægger derfor op til, at en større del af ansvaret bliver lagt over til de private organisationer.

Regeringen deler denne vurdering og finder, at det både ud fra bistandsadministrative og overordnede ressourcemæssige betragtninger vil være rimeligt, at der også sker en reel delegering af ansvar til organisationerne. Danida bør ikke som hidtil afsætte betydelige faglige og administrative ressourcer til løbende at kontrollere de private organisationers forundersøgelser og projektgennemførelse. Det samme gælder for de projektaktiviteter, som de internationale organisationer gennem multibi-samarbejdet udfører med dansk støtte.

Danidas opgaver i forhold til de private organisationer og multibi-samarbejdet bør begrænses til en vurdering dels af organisationernes kapacitet og effektivitet, dels af projekternes overensstemmelse med de bistandspolitiske målsætninger. Som hidtil bør der også i fremtiden skulle aflægges regelmæssige rapporter og regnskaber for disse aktiviteter vedkommende, ligesom det principielle ansvar for